

Srebrenica

de oorlog woedde en het had
een enclave moeten zijn,
een veilige haven

maar de moordenaars kwamen
en hieven het glas met de bewakers
ach, de palavers, de palavers:
blauwhelmen zijn helden van
het oeverloze woord

vrouwen werden afgevoerd
als lastige getuigen terwijl
de mannen verdwenen
in colonnes opgedreven
in marsen van de dood

en later werden hun lichamen
gevonden, gebonden soms,
de handen op de rug en
achter in hun schedel de gaten

graven waren intussen bedolven
onder de wortels van bomen
en struiken, verborgen
alsof de aarde zich schaamde
of toch haar mededogen:
de warmte van haar schoot?

zevenduizend zonen en vaders
en de vrouwen dragen nu zwarte
gewaden, ze herhalen de kreten:
een schouwspel van eeuwen

al geeuwend keek de wereld
toe, terwijl de moordenaars
zich verscholen, onderdoken
onder hun eigen volk
het medeplichtig zwijgen

uit lege ogen keek de wereld
toe, met onmachtige handen
de beelden bleven: bewakers
hieven het glas op de gezondheid
van de lachende moordenaars

Staf De Wilde